

БАРКА́ЛОВ Олексій Степанович (18. 02. 1946, с. Введенка Чугуїв. р-ну Харків. обл. — 09. 09. 2004, Київ) — спортсмен (**водне поло**). Батько **Д. Баркалова**. Заслужений майстер спорту СРСР (1970). Заслужений

тренер України (1988). Державні нагороди СРСР. Закін. Харків. політех. інститут (1972), Вище командне училище МВС СРСР (1977). У складі збірної команди СРСР провів 412 ігор. Занесений до Книги рекордів Гіннеса та Зали спорт. слави водних видів спорту у Майямі (1993). Тренери Д. Смагоринський та М. Авдєєв. Чемпіон 20-х та 22-х Олімпійських ігор (Мюнхен, 1972; Москва, 1980), срібний призер 19-х Олімпійських ігор (Мехіко, 1968), чемпіон світу (1975) та Європи (1970), срібний призер чемпіонатів світу (1973), Європи (1974) та СРСР (1976). Бронзовий призер чемпіонатів СРСР (1973-75). Переможець 5-ї (1971) та срібний призер 6-ї (1975) Спартакіад народів СРСР. Виступав за спорт. клуби «Динамо» (Харків, 1957-71) та «Динамо» (Київ, 1971-80). У 1980-92 — тренер «Динамо» (Київ), 1992-95 — югослав. команди «Воєводина» (м. Нови Сад), 1995-98 — у Держкомспорті України, гол. тренер збірної України, 2001-02 — гол. тренер молодіж. збірної України. Почес. президент Федерації водного поло України. Серед вихованців — **Д. Баркалов**, **А. Бєлофастов**, **О. Петрик**, **Г. Співаков**.

К. П. Сахновський

Бібліографічний опис:

Баркалов Олексій Степанович / К. П. Сахновський // *Енциклопедія Сучасної України* [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.] ; НАН України, НТШ. — К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2003. — Режим доступу: <https://esu.com.ua/article-40580>. — Останнє поновлення : 2024.

2001-2025 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України ([докладніше](#)).